

KAM NA JÍDLO

Na Rue Hamra zkuste podnik jménem **Wimpy**. Na první pohled vypadá jako fast-food, ale ve skutečnosti jde o slavnou bejrútskou restauraci ze 60. let, kde číšníci chodí v obleku a jídlo je vynikající. Na Rue Baalbek je **Restaurant Istambuli**, kde se podávají libanonské a turecké speciality (za 3 až 8 tisíc LL). Výborná indická restaurace **Sirena** je na Rue Maasaloum (Ras Beirut). Za hlavní jídlo včetně pití tu zaplatíte 20 až 25 dolarů. Pravděpodobně nejoriginálnější restaurací v Bejrútu je **Casablanca** (Rue Ain al-Mraisse) ve starém osmanském domě na nábřeží. Podávají se tu speciality východní i západní kuchyně, v neděli sem na brunch chodí profesori z AUB. Za večeri (bez pití) tu necháte minimálně 25 dolarů.

KDE SE UBYTOVAT

V Bejrútu je řada luxusních, drahých hotelů. Pokud nejste omezeni rozpočtem, vyberte si například **hotel Commodore** (Rue Commodore, Hamra), kde za války bydleli zahraniční novináři. Za dvoulůžkový pokoj se snídaní tu zaplatíte 135 dolarů. O poznání levnější je například **Embassy Hotel** (Rue Makdisi, Hamra), kde dvoulůžkový pokoj stojí 50 dolarů. A pokud chcete ušetřit, zkuste **Hotel Moonlight** (Rue Hamra), za dvoulůžkový pokoj dáte 25 dolarů.

Časopis IN spolupracuje s řadou průvodců **Lonely Planet**, které v češtině vydává nakladatelství **Svojtka & Co.**

SVOJTKA & Co.
NAKLADATELSTVÍ

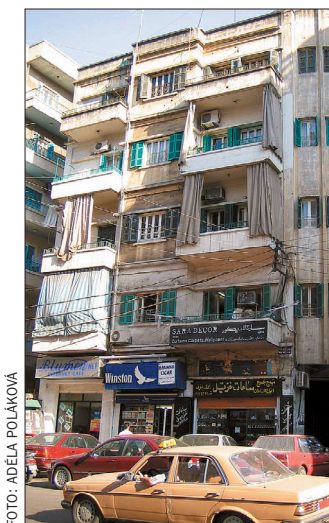

FOTO: ADELA POLÁKOVÁ

Pro řidiče ze střední Evropy je první den na libanonské silnici očistcem. Ale arabská silniční „etiketa“ je nakažlivá. Po týdenním pobytu v Bejrútu si i čerstvý absolvent autoškoly v poklidu stáhne okénko, zkontroluje účes ve zrcátku, vloží ruku na klakson a vyrazí s vypůjčeným vozem zaujmout onen metr volného místa.

Blahobyt a chudoba

Bejrút je město plné paradoxů a do očí bijících protikladů. Kolik přesně tu žije lidí, se vlastně neví. Odhady hovoří o téměř polovině libanonské populace, což by vycházelo na něco přes milion a půl lidí. Ovšem obyvatelstvo je v Libanonu trochu problematickým tématem. Poslední sčítání lidu tu proběhlo v roce 1932, dalšímu brání obava o křehkou politickou a náboženskou stabilitu země. Země, která si prožila patnáct let kruté občanské

války a dodnes není schopna se úplně vypořádat s jejími následky.

Pokud žije v Bejrútu polovina Libanonců, není divu, že právě tady se v koncentrované podobě obnažují všechny sociální kontrasty, jichž v zemi rozhodně není málo. Nedaleko nablýskaných věžáků stojí polorozpadlé, válkou poničené barabizny, v jejichž špinavých útrobách squatři a bezdomovci nervózně čekají na úřední „vystěhování“. Obchodníci v posledním modelu mercedesu míjí na silnici špinavá děvčátka z uprchlického tábora, která s plastovými kanystry míří k prameni pro vodu.

Pokud chce do oněch propastných sociálních rozdílů proniknout turista, stačí mu k tomu v podstatě dva večery. První stráví v zrekonstruovaném centru města nedaleko Place des Martyrs. Všechno je tu čisté, navoněné. Luxusní

restaurace nabízejí drahé pokrmy a vína, v blyštivých kavárnách se pokuřuje šiša, číšníci v bílých stejnokrojích roznášejí voňavé dorty a arabskou kávu a panuje tu příjemná městská vřava protkaná dostatkem a bezstarostností.

O kus dál, na bejrútském nábřeží nedaleko Pigeon Rocks, je také vřava. Taky tu voní káva, kterou však roznášejí pouliční prodejci se špinavými rukama a bezzubým úsměvem. Šiša se kouří vsedě na chodníku, místo drahých jídel tady prodáváci s dřevěnými vozíky nabízejí levné pečivo, kukuřici, ovocné šťávy... Srdci pravého cestovatele je nábřeží bližší. Pravděpodobně každý si ale všimne, že tváře přítomných lidí mají o poznání více starostlivých vrásek.

Válka a přestavba

Za občanské války (1975 až 1991) byl Bejrút epicentrem anarchie. Různé části města byly ovládány ozbrojenci loajálními k té či oné frakci, nechvalně známá Zelená linie roztrhla město na polovinu křesťanskou (východní) a muslimskou (západní). Boje mezi ozbrojenci a k tomu ještě ostřelování z izraelské strany město zdevastovaly. Počet lidských obětí byl enormní a dopad na ekonomiku katastrofální.

Před poválečnou vládou stál nelehký úkol: vyspravit poničenou infrastrukturu země a znovu vybudovat jeho metropoli. V roce 1992 zahájil pre-

